

[Finansministeren.]

600 Kr., og mod forskelligt andet, men selve Princippet havde vi ikke noget at indvende imod.

Det ærede Medlem mener, at den Form for Hjælp, som det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Brorsen har omtalt, vilde blive modtaget med Kyshaand fra Kreditorernes Side, fordi disses Penge i de fleste Tilfælde vilde være usikre, saaledes at man vilde være henrykt for at faa Statspapirer til en rimelig Rente. Ja, det er meget muligt, men jeg tror, man vilde være mere henrykt, om man fik det paa den Maade, som vi har foreslaaet. Men det er jo muligt, at den Vej er farbar, og jeg har ikke sagt, at vi ikke kan forhandle om det Forslag fra Venstre, der her er omtalt.

Det ærede Medlem mente, at Venstres Forslag betød en Skattelettelse for alle i Kommunen. Ja, alle Ejendomsbesiddere i Amtskommunerne faar en Skattelettelse, den velhavende Grosserer herinde, som har en stor Villa i Københavns Amt, faar en Skattelettelse, og ogsaa en Del andre, som trænger haardt til det — hvad jeg nu ikke mener Grossereren gør, men ikke alle de Mennesker, som skal betale det, kan taale at skulle af med de Penge. Det ærede Medlem siger nok, det er Smaabeløb, der er Tale om, men der er nu noget urimeligt i den Skatteomlægning, her foreslaas. Jeg har ikke noget imod, det har jeg udtalt mange Gange, at man søger en Skatteomlægning paa den Maade, at der føres noget fra Kommunerne over til Staten, naar Staten saa faar den tilstrækkelige Dækning anvist, men jeg mener, det er urimeligt at tage visse Udsnit af Kommunerne og sige, at netop de Kommuner skal have en stor Lettelse, men andre Kommuner, der trænger lige saa haardt, faar ingen Lettelse.

Det ærede Medlem Hr. Clausager vilde hævde, at han var lige saa stærk i sin Tale, da han sluttede, som da han begyndte. Skal vi til at tale om mere stærk og mindre stærk, maa jeg henvise til, at hans Partifælle det ærede Medlem Hr. Krag udtalte i Anledning af min Tale, at efter Torden blev det lysere, og jeg synes, det gik paa samme Maade med det ærede Medlem Hr. Clausager — og det er der ingen Grund til at være fortrydelig over. Men jeg ved jo,

at det ærede Medlem Hr. Clausager har svært ved at finde sig i en lille Omtale af sig selv, medens han altid gerne vil have frit Slag over for andre. I den Henseende er han ikke skaansom, men han er meget sensibel, hvis der bliver sagt noget til ham selv. Det er Mandens Natur, og jeg skal ikke sige noget til det, man maa nu tage ham, som han er.

For øvrigt kom det ærede Medlem ikke ind paa alt, hvad jeg havde fremdraget. Det ærede Medlem foretrak at tale om Rentenedsættelse, noget, der ikke ligger for nu, og som det er uden Interesse at diskutere i denne Forbindelse, hvorimod de Ting, jeg har omtalt, er Forslag, der ligger paa Tingets Bord, men dem undgik det ærede Medlem altsaa at tale om.

Maa jeg saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der jo altid vil hævde, at andre misforstaar ham. Han sagde, at Finansministeren ikke har forstaaet det mindste af, hvad han sagde angaaende Gældssaneringsforslaget, og kort efter omtalte det ærede Medlem Brugsforeningerne, Arbejdsløshedskasserne og Overformynderiet som Institutioner, hvorfra man kunde hente Pengene. Hvis det ærede Medlem havde hørt efter, hvad jeg sagde, kunde han ikke have undgaaet at høre, at jeg omtalte, at det ærede Medlem havde henvist til, at man kunde gaa den Vej, men det har det ærede Medlem altsaa ikke hørt. Det ærede Medlem, som stiller saa store Fordringer til andre, mener, han kan være nonchalant, naar andre taler, og det maa han have Lov til, men saa synes jeg, han skulde kritisere andre lidt mindre. Det ærede Medlem mente ogsaa at have fundet et Guldkorn, da han sagde, at jeg havde udtalt i en vis Forbindelse, at det kun var Personerne, der var Tale om, medens Aktieselskaber ogsaa kom med, og at det var en Forbrydelse af Rang, naar en Finansminister udtaler sig paa den Maade. (*Korsgaard*: Rigtigt!). Ja, jeg finder mig i det ærede Medlems overlegne Kritik.

Naar det ærede Medlem saa angaaende de 6 Mill. Kr., der skal skaffes til Kommunerne, siger, at det er jo ikke store Udsving, der skal dækkes, betyder det altsaa, at hvis der et Aar er 18 Mill. Kr.s Under-skud paa Statsregnskabet, vil han *ikke* være med til det følgende Aar at udskrive